

life experiences, poetic inspiration prerequisite to realize creative method. He worked in various genres of folk-song creativity. The original use of folk-song and literary traditions at the same time is a characteristic feature of the Taras Shevchenko's idiolect.

The poet artistically interpreted folk demonology. In the works of «Kniazhna», «Topolia», «Prychynna», «Lileya», «Rusalka» are in fact all the main characters Ukrainian demonology used folk stories about turning girls into a tree, the mermaids, ghouls, witches, on signs and divination, dead.

In painter and literary creativity of T. Shevchenko primary attention is the description, interpretation and artistic reproduction of phenomena and spiritual culture, including customs, folk festivals. Among them related customs and rituals, and in particular the wedding. Wedding sacred ceremonies particularly attracted the attention of the poet and reflected in his literary and art works («Nazar Stodolia», «Najmychka»).

T. Shevchenko reliably and perceptively describes other national manifestations of family life (fidelity, motherhood, particularly the role of women in the family and raising children). The poet high reverence says mother and elevates it to the level of national shrines.

Ethnographic accurately marked and Shevchenko descriptions families, christenings and nepotism.

The artistic heritage of the poet contains diverse ethnographic material on public life, common law Ukrainian. In scientific researches he described the forms of free time and of working together as vechornytsi, toloka.

During the ethnographic journeys the poet carefully collected legends and tales, folk studied omens and beliefs. These ideological aspects of folk-pagan spirituality reflected in his poems and romantic poems. They poet recreated the characteristic feature of Ukrainian worldview by which nature is not just an attribute of the environment and the living, spiritual character of national life that organically accord with the man.

Consequently, a wide range of ethnic and cultural phenomena, reproduced in the creative heritage of the artist, it can be considered not only as an artistic and literary acquisition of national culture, but also as a source of ethnographic study of people.

Key words: Taras Shevchenko, traditional culture, folklore, ethnography, poetry.

УДК 783(477)-05

Наталія ЗОЗУЛЯ

ТВОРЧІСТЬ О.БОГАЧУКА В КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У статті розглядається творчість О.Богачука як велике і надзвичайно оригінальне явище української культури ХХ століття і з точки зору самобутності співаної поезії, і феномена часу. Аналізуються жанрові особливості віршів-пісень, створених поетом-піснярем, характеризується їхня поетика. На основі аналізу поезій визначається зв'язок художнього мислення автора з усною народною творчістю. Пісенна творчість розглядається в тісній внутрішній єдності поетичного (літературного) слова, музики та виконання.

Ключові слова: філософічність, вірш-пісня, музичний і звуковий образ, поетична світломузика, музична виразність, мелодійність.

Творчість О.Богачука – велике і надзвичайно оригінальне явище української культури ХХ століття і з точки зору самобутності співаної поезії, і феномена часу. Її вивчення вимагає системного, комплексного, еволюційного підходів за такими основоположними напрямками: Час – Аудиторія – Творчість, які важливі у своїй сукупності, діалектичному взаємозв'язку і взаємозалежності.

Загалом вірші О.Богачука – митця, перу якого «підвладні і афористична мініатюра, і замашна гумореска, і гостра інвектива, і сонет, і широкомасштабні епічні полотна, зреалізовані в поемах» [4, с. 6], і пісенна поезія, яка стала відображенням української естрадної культури 60-70-х років ХХ століття, – ще не були, на жаль, об'єктом ґрунтовних розвідок та серйозних праць. Проте схвальні відгуки неодноразово лунали на адресу Олександра Теофіловича. О.Рисак зазначав, що «рядки таких митців висікають на гранітних плитах, їхні фрази стають афоризмами, а вірші-пісні – народними, їхня поезія стає доконечною потребою всякчасного причастя» [5, с. 85]. Ця стаття є першою спробою заповнити одну із прогалин у дослідженні творчої особистості поета. Аналіз музичних і звукових образів, мелодійності, ліричності віршів-пісень, створених людиною, що любила свій рідний край, Волинь, поглибить розуміння творчої індивідуальності художника.

Поезія О.Богачука цікава не лише як досягнення творчої особистості, вона увібрала в себе час, своєрідно відобразила його і в свою чергу вплинула на умонастрій мільйонів людей. Вона

невід'ємно пов'язана з українською естрадною піснею, що народилася у 50-ті роки ХХ століття. Його вірші були покладені на музику корифеями першого покоління української естрадної пісні Платоном Майбородою, Володимиром Верменичем, Климентієм Домінченю, Анатолієм Горчинським та ін. Пісні виконувалися в основному під естрадний оркестр чи оркестр народних інструментів, також їх часто виконували хорові колективи. Найбільшої популярності пісні на слова Олександра Богачука досягли у середині 60-х - 70-х роках, але, на жаль, у 80-ті вони почали втрачати своїх шанувальників. Причинами цього стали насамперед зміни у сфері масової культури, зміни музичних смаків. Це був час «перебудови» перш за все у масовій суспільній свідомості. У 80-ті роки на радянському ринку остаточно закріпилася закордонна поп- і рок-музика. З екзотики вона перетворилася на буденність. Змінюється і сама українська радянська естрада. Пісні на слова О.Богачука слухач розуміє однопланово і більш примітивно, ніж вони того заслуговують.

Час змінювався, проте поет-пісняр не підлаштовувався під нього. Він писав про те, що хвилювало його, про що він думав, осмислюючи життя. Він писав пісні-сповіді. Його вже знали, йому вже вірили. Простір його думок і почуттів вбирав у себе роздуми про суть людського життя, про прагнення людини, її любов і надії. Одночасно ускладнювався світ його пошуків і духовних переживань. І можна припустити, що еволюція його творчих шукань не перебувала у пошуках оригінальності, вона розвивалася в одному «руслі», що становить внутрішню сутність його яскравого самотнього таланту.

Основними мотивами пісень на слова О.Богачука були любов до рідної землі, маленької батьківщини, матері, а також ніжна і висока любовна лірика. Його творчість була спрямована до витоків, до свого національного коріння, до народної пісні, що в умовах русифікованого міста та наростаючого ідеологічного тиску з боку КПРС набувало особливого значення. Саме народна пісня була основним поштовхом до написання власних пісень. Тому деякі пісні сприймаються як народні.

Говорити про неповторність поетичного мислення О.Богачука можна на основі будь-якого жанру, до якого він не байдужий, – філософських мініатюр, віршів-реквіємів, віршів-присвят, сонетів,

поем тощо. Але пісенний жанр видається найвдячнішим, бо його словесно-музичний простір дає можливість творцеві щонайглибше осмислювати проблеми особистісного й загальнолюдського, зважаючи на швидкоплинність і водночас вічність життя, що лишається в пам'яті, в думках. Беззаперечно, справжня пісня, яку полюбив народ, - одне із небагатьох творінь, що лишає її авторам надію на безсмертя. Добре розуміючи це, поет писав:

Куди б дороги не вели,
Вернуся – піснею своєю,
Своїми думами вернусь
І тихо з рідною землею
На віки вічні обіймусь [1, с. 90].

Музичний світ Олександра Теофіловича був надзвичайно багатий. Музика постійно супроводжувала його у творчому та особистому житті. З народною піснею, музикою починається його життя, саме вона, напевне, й надихала митця на створення мелодійних поезій. Основи глибокого знання музичного слова українського народу треба шукати в дитячі роки. Від своїх рідних майбутній поет переймає любов до пісні. Дід О.Богачука «був справжнім маестро молота і смичка. Вдень він працював з важким ковальським інструментом, а ввечері брав до рук тонкостанну скрипку і вигравав найніжніші мелодії. Часте спілкування з дідом, чарівні звуки його скрипки дали імпульс для розкриття таланту, що був закладений у генетичному коді Сашка»[3, с. 4]. На все життя зберіг він теплу пам'ять про своїх рідних, що прищепили добро й сердечність, допомогли зрозуміти природу й пісню, учили спостерігати й дивитися на світ не байдуже, а глибоко, усією душею. Йому пригадувалося дитинство, хатина, ясен – усе, що давало наснагу поетові.

Де б на світі не був, я вернусь до тієї стежини,
Що в дитинство веде і спокою душі не дає [1, с. 271].

На слова О.Богачука написано близько 57 пісень. Як вже згадувалося, музику до них творили такі композитори, як А.Горчинський, В.Вермич, А.Андрухов, І.Сльота, В.Горностай, М.Вацик, М.Стефанишин та ін., автори мелодій до таких визнаних народом і досі не забутих пісень, як «Троянди на пероні», «Приснилось матері», «Кличе спалена пісня», «Розплети свою чорну косу» тощо. Творча дружба довгий час єднала О.Богачука і

Г.Майбороду. Щасливий дуєт поета з композитором дав світові не одну пісню, що пішла в народ. Це і славнозвісна «Димить туман», і «Зацвіли черешні», й «А зозуля кує». Були випадки, що поет й сам творив і наспівував композиторам мелодії до своїх творів. Щира й задушевна пісня «Тиша навкруги» (музика О.Богачука), яку вперше почули у виконанні тріо Мареничів, є дійсно шедевром, що ні на мить не зістарився, не набув часових зморшок й відчуття недоцільності для нової доби. Йдеться про високі почуття, які треба мати щастя пережити. Не кожному це дано. Не до кожного приходить справжнє кохання. Поет віртуозно описує таке почуття, вкрапляючи у твір пейзаж, на фоні якого двоє відчувають спокійну радість від щастя:

Тиша навкруги,
Сплять в росі луги.
Тільки ти і я,
Й пісня солов'я [1, с. 252].

Олександр Богачук цілком справедливо вважається одним з наймузичніших сучасних поетів. Музика для нього – важливе світоглядне, філософське поняття. У його поезіях, що стали піснями, складний музичний світ автора, що здатен, ніби відсторонившись, глянути на прожите, реалізується в діалектичній єдності протилежностей: сумне – радісне, любов – «біль чи то смуток».

Майже чотири десятиліття, мов один день, пролетіли відтоді, як по радіо вперше прозвучала пісня «Троянди на пероні», створена у співавторстві з композитором і режисером А.Горчинським. Будучи натурою музикальною, О.Богачук розумів і відчував слово в музиці, швидко схоплював структуру майбутньої пісні – її музичну форму, що дуже важливо. Тому й не випадково «Троянди на пероні» визнано «Шлягером ХХ століття». У щирій, ніжній музиці цієї пісні органічно злилися поетова схвилюваність з натхненням композитора, ліричні почуття з описом перону. Твір сумний, журливий. Його характер визначається одразу ж у вступі, коли спрямовані вгору, схвилювані пасажі породжують відчуття неспокою. Образ розсипаних червоних троянд як символу найінтимнішого почуття, враження від їхнього вигляду виливаються в роздуми про долю людей, що кинули під ноги

чудові квіти і таким чином дозволили топтати чисте почуття. Глибинним драматизмом озвучувалася справжня людська печаль.

В моїм серці – чи біль, чи то смуток,

Не зустріла мене і сьогодні...

Хтось дарує комусь поцілунок,

А хтось топче троянди червоні [1, с. 253].

Коли слухаєш цю пісню, в уяві постає людський натовп, у якому вирують пристрасті, різні, часто протилежні почуття – радість зустрічі, сум розлуки, кохання, гіркота розчарування, тривога. І над усім цим п'яний запах троянд «полум'яних», голос яких проривається з найдальших куточків свідомості. Таким чином природний щирий сум високої душі надає коханню загальнолюдський характер.

На глибокі роздуми спонукають нас просто й майстерно скомпоновані вірші О.Богачука. Поєднуючи музику, живопис та поезію, митець створює поетичну світломузику, у якій світло, тінь, фарби, музика, слово – гармонія. Він відтворює світ у його рухливості та мінливості. Зміна світлотіні у творі вказує і на зміну настрою ліричного героя, але найчастіше перевага надається тихим звукам, неясковим, сірим, темним кольорам. Багато смутку, зажури в Богачукових рядках. Не можна відокремити почуття ліричного героя від картин природи. Природа співзвучна внутрішньому стану поета. Пісня «Тумани» (музика М.Дацика) змальовує туманний вечір на Поліссі. Поет створює мінорну гаму, підбирає слова, які своєю музикою передають сум. Він до глибини душі зворушений виглядом достиглого колосся, озера, у якому віддзеркалюється «неба колиска», обрію, що «вечеряє ... хлібиною сонця», хмарки. Але вони не викликають у ліричного героя почуття радості, оскільки уся ця краса потьмарюється туманами, які навівають журливі спогоди, від чого «очі туманить сльоза».

Твір роблять музичним і визначають його художню довершеність порівняння («димить, неначе дума поліська», «тумани, мов сиві лани»), епітети («туман сивочолий», «теплою м'ятою»), метафори («достиглим колоссям гойдається поле», «хмарка запахла дитинством далеким», «день на добраніч гніздиться»). Інтоніяція вірша – м'яка, милозвучна, що відповідає настроєві поета. Не випадково в перших строфах переважають голосні «а», «у», «о». Це ще одне підтвердження того, що вірш –

своєрідна музична партитура. Саме ці голосні на заняттях з вокалу застосовують для розспівування.

Музичної виразності поет досягає також використанням алітерації. Звуки «д», «т», «з» «с», «ш» створюють враження легкого шуму, а одночасно й пригніченості, песимізму:

Стою над озерною тишею,
А в згадках та чорна гроза.
Душею і серцем світлішаю,
Лиш очі туманить сльоза.
Тумани, тумани і роси,
Тумани, мов сиві лани.
А може, то мамині коси,
Що батька чекали з війни? [1, с. 260].

Всі майстерно створені компоненти твору роблять його зручним і композиторів, і співаків, передають найтонші відтінки душевних переживань ліричного героя, його глибоке й дещо сумовито-задумливе сприйняття навколишнього світу. Тому летиться ніжна музика, сповнена елегантності.

Одним із улюблених образів, оспіваних О.Богачуком, є образ матері. Вона – символ духовного пристановища ліричного героя, ніжності, турботливості, вірної любові. Її – рідну ньеньку – поет уславлює у віршах-піснях «Димить туман», «Приснилось матері», «Пісня сивої туги», «Заспівай мені, мамо», «Ой чого ти, чайко», «Колискова», «Мати» та ін. Майже у кожному четверту поезію митець вводить образ матері.

У зворушливому творі «Колискова» (музика А. Андрухова) художник слова передає ніжну красу материнства. Поет підходить до прадавнього жанру жіночого монологу з власної чоловічої позиції. Проте йому вдається приховати свою стать, демонструючи знання цього жанру на різних рівнях: образному, звукописному, емоційному.

Емоційний пласт пісні зачаровує тонким чуттям вечорового пастельно-камерного стану гармонії між матір'ю та дитиною, матір'ю та світом. Для цього поет використав відповідні традиційні для фольклору паралелі між світом природи і людини («В кожній птахи є мила пташина – Ніжна любов материнська»), персоніфіковані образи («Явір шепоче і шепче ліщина, Рідна ліщина поліська», «Хмарка у сні обнялася з туманом, Спить над

дібровою низько», «Хмарка не хоче, щоб хмарилась рано Ніжна краса материнська»). Звукова гармонізація вірша виконана теж в традиціях фольклорного жанру – звуковий ряд має створювати ілюзію стихшеного спілкування всього живого в чутливому до маляти світі. При цьому матір наділяється надприродними можливостями, автор метафоризує щоденну турботу матері, її бажання оберегти улюблену дитину:

Тишу гойдає, розгойдує тишу

Ніжна рука материнська.

Або:

Тишу колише, гойдає щоночі –

Ніжна рука материнська [1, с. 289].

Здебільшого пісні О.Богачука не потребують коментарів: вони прозорі, задушевні. У його піснях просто й вільно відкривається висока поезія таких звичайних речей, як колосистий лан, поле, біла хата, дитяча колиска, черешні на кручі, явори, стежина додому, солов'їні та журавлині пісні тощо. Він створив яскраві картини, які заговорили звуками. Слова його поезій ніби грають, співають, бринять. І все це завдяки великій любові митця до отчого краю й рідної неньки, любові до народної пісні, що визначила такий ступінь художнього узагальнення, який дозволяє кожному з нас побачити, по-новому відчувати усе найрідніше в найкращих фарбах і звуках.

Г.Майборода у передмові до збірки «Світи мені, Дніпро» так писав про вірші письменника: «Поезія Олександра Богачука приваблює композиторів різних поколінь. Кожен знаходить у ній нові смислові й звукові інтонації, теплі барви образної гами. Сила його поетичного слова, насамперед, в емоційній правдивості. Воно природньо пульсує з душі поета, переплітається невидимими стебельцями почуттів із мотивами народної пісні. Ця невимушеність, висока емоційна напруга поетичного вислову ставить Олександра в ряд поетів щасливої долі, його поезія знаходить найкоротші шляхи до людських сердець. Олександр Богачук - поет високого громадянського звучання. То ніжний лірик, то зосереджено суворий оповідач, - він завжди вірний своїй самотній творчій манері... свіжий голос якої живиться чистими джерелами волинського краю» [2, с. 5]. З цим не можна не погодитися. Його окремі твори не лише за змістом, а й за

мелодикою схожі на народні, в них звучить сум за рідним краєм, батьківською хатою, любовою мамою.

Заглиблення у творчу майстерню поета-пісняря показує, в які складні взаємини вступають почуття між собою. Ліричний герой прагне занурення у свій внутрішній світ, у якому шукає певного порятунку від життєвих негараздів. Звідси і бажання через спогади з дитинства повернути собі відчуття умиротворення:

Заспівай мені, мамо моя,
Як бувало, колись над колискою,
Буду слухати, слухати я,
І стояти в замрії берізкою.

Всі символи, реалії свого внутрішнього життя людина перекладає на звичайну мову віри, надії, любові до найріднішого, близького з дитинства (образи мами, колиски, ясенів, місячних променів тощо).

Твори поета звучать надзвичайно мелодійно. Автор ніби занурюється в глибину свого поетично-філософського бачення і осмислення світу, і таким чином з під його пера виходили справжні шедеври пісенної творчості. Філософічність його творів розчиняється в змісті тексту, складаючи його внутрішню сутність. В кожному рядку проглядається мудрість поєднана з романтичністю. Проте автор не відходить від вимог часу. Його творчість безпосередньо пов'язана з особливостями політичного часу, вона піддалась впливу радянської доби та умовам суспільного життя (форм функціонування видів мистецтв). Тому й споживачами цієї творчості були групи людей, які повністю підпорядковувались офіційній політиці і офіційному мистецтву, жили громадським життям, виконували різноманітні соціальні ролі, тобто жили за правилами, встановленими радянським суспільством.

Пісенна творчість О.Богачука повинна розглядатися в тісній внутрішній єдності поетичного (літературного) слова, музики та виконання. Секрет популярності пісень на слова О.Богачука прихований в поезиці текстів, глибина яких розкривається саме за допомогою музики. Багатоманітність змісту, вираженого певною структурою віршів поета, проявляється в кожному конкретному випадку в умовах звучання пісні і звучанні конкретного голосу.

Деякі пісні стали популярними завдяки і виконавцям, голоси яких володіли дивовижним, майже магічним ефектом свого впливу. Однією з таких виконавців була Валентина Купріна, яка стояла у витоків української естради. Нею захоплювалася публіка, її голос називали «містичним».

Українську пісню на слова О. Богачука також поширювали різноманітні колективи, серед яких вирізнялися поліський народний хор «Льонок», ансамбль «Мрія», ВІА «Коломияни», ВІА «Черемош», гурт «Чарівна», тріо Мареничів. Також вона була у репертуарі таких знаменитих у другій половині ХХ столітті естрадних співаків, як Костянтин Огневий, Василь Зінкевич, Володимир Луців та ін. Майстерність усіх виконавців у поєднанні з чудовою музикою та високохудожніми віршами розкривала всю глибину творчої думки автора.

Підсумовуючи наші міркування, необхідно зазначити, що своєрідність творчості поета краще проявляється в контексті української культури другої половини ХХ століття, у порівнянні з творчістю інших поетів-піснярів, яскравих представників цього унікального явища вітчизняної культури, а це вже може бути темою іншого дослідження.

Ця розвідка не висвітлює в повному обсязі усієї широти й глибини поетичного пісенного світу Олександра Богачука. Існує ще багато прогалин у дослідженні творчості талановитого митця. Тому до цієї вдячної теми дослідники звертатимуться ще не раз, доповнюючи і розширюючи її.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Богачук О. А час не жде... / О. Богачук – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2003.– 364 с.
2. Богачук О. Світи мені, Дніпро / О. Богачук. – К. : Муз. Україна, 1984. – 80 с.
3. Богачук Н. Вивчення творчості Олександра Богачука в школі / Н. Богачук. – Рівне, 2003. – 36 с.
4. Олійник Б. Палаюче серце / Б. Олійник // Богачук О. А час не жде... – Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2003. – С. 5-6.
5. Рисак О. Син коваля і сам коваль / О. Рисак // Струни життя. – Луцьк: Вежа, 1999. – С. 94-96.

Н. ЗОЗУЛЯ

ТВОРЧЕСТВО А. БОГАЧУКА В КОНТЕКСТЕ УКРАИНСКОЙ КУЛЬТУРЫ

В статье рассматривается творчество А. Богачука как большое и очень оригинальное явление украинской культуры XX века и с точки зрения самобытности песенной поэзии, и феномена времени. Анализируются жанровые особенности стихов-песен, созданных поэтом-песенником, характеризуется их поэтика. На основе анализа стихов определяется связь художественного мышления автора с устным народным творчеством. Песенное творчество рассматривается в тесной внутреннем единстве поэтического (литературного) слова, музыки и исполнения.

Ключевые слова: философичность, стихотворение-песня, музыкальный и звуковой образ, поэтическая светомузыка, музыкальная выразительность, мелодичность.

N. ZOZULIA

CREATIVE WORK OF O. BOHACHUK IN THE CONTEXT OF UKRAINIAN CULTURE

The article deals with the creative work of O. Bohachuk as great and extremely original phenomenon of the twentieth century in Ukrainian culture, in originality terms of both song poetry and time phenomenon. Its study was conducted taking into the account of systemic, complex, evolutionary approaches to such fundamental directions: Time - Audience – Creative work, which are important in its totality, dialectical relationship and interdependence. The analysis of music and sound images, melody, lyricism of poems and songs, created by person who loved his native land, Volyn, allows to deepen the understanding of creative individuality of the artist.

In prospecting is noted, that poetry of O. Bohachuk is interesting not only as the achievement of creative person, it has incorporated the time, originally reflected it, and in its turn, affected the mindset of millions of people. It is indivisibly connected with Ukrainian variety song, that was born in the 50's of the twentieth century and reached its greatest popularity in the mid of 60's - 70's, but in 80's, songs on the poets' words began to lose their admirers. Reasons for that primarily became changes in the mass culture, changing of musical tastes.

It is found out, that the main motives of songs on words of O. Bohachuk, were love to his native land, little motherland, mother, also tender and strongest love lyrics. His creativity has been directed to the origins, to the national roots,

to the folk song, that in conditions of russified city and growing ideological pressure of the CPSU, acquired special significance. It was the folk song to be the main impetus for writing his own songs. Therefore, some songs are perceived as folk ones.

The mastery of O.Bohachuk writing poetry is stated. It is alleged, that combining the music, painting and poetry, the artist creates poetical light and music, were light, shadow, colors, music, word is harmony. He reproduces world in its mobility and variability. Chiaroscuro changes in work also points to the change of the lyrical hero's mood, but most often soft sounds, dim, gray and dark colors are preferred. It is impossible to separate the feeling of lyrical hero from the nature pictures. Nature is consonant with the inner state of the poet.

It is specified, that poet works are sounding melodiously. Author is seemed to immerse in the depth of his poetic and philosophical vision and understanding of the world, and thus true masterpieces of song creation came out under his pen. Philosophical thoughts of his works dissolve in the text content, forming its inner essence. Each line is viewed with wisdom combined with romance. However, the author does not depart from the time requirements. His creativity is directly connected with the peculiarities of political time; it is succumbed to the influence of the Soviet period and social life conditions (forms of functioning of kinds of arts).

Close inner unity of poetic (literary) word, music and performance in the song poetry of O.Bohachuk is noted. Variety of the content, expressed by certain structure of poet poems, appears in each particular case in conditions of song sounding and particular voice sounding.

It is proved, that originality of the artist's creativity better manifests in the context of Ukrainian culture of the second half of the twentieth century, in comparison with the works of other songwriters.

Key words: philosophical thoughts, poem and song, music and sound image, poetical light and music, musical expression, melodiousness.

УДК 821.111 – 14(73)(045)Крейн

Анна КОЛІСНИЧЕНКО

ІСТОРІОГРАФІЯ ТВОРЧОСТІ ГАРТА КРЕЙНА

У статті висвітлені етапи життя та творчості видатного американського поета Гарта Крейна. Коротко окреслено основні тенденції літературної критики творчості поета.

Ключові слова: орфізм, «Білі будівлі», «Міст».